

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R. SA w J.

przeciwko F. Spółce z o.o. w T., A. Z. i J.W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 maja 2007 r.,

zażalenia pozwanego J. W.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 lutego 2007 r.,

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Pozwany J. W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego i zawarł w niej wniosek o zwolnienie go od kosztów sądowych w całości. Wniosek ten Sąd Apelacyjny oddalił postanowieniem z dnia 25 października 2006 r., a następnie wezwał skarżącego do uiszczenia opłaty od skargi. Po bezskutecznym upływie terminu do uiszczenia opłaty odrzucił skargę kasacyjną pozwanego J. W., wskazując jako podstawę prawną art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany domaga się jego uchylenia, zarzucając naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. oraz art. 102, 109 § 2 i 107 § 1 a contrario ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398 ze zm.). Zdaniem skarżącego Sąd Apelacyjny niezasadnie odmówił mu zwolnienia od kosztów sądowych, niemożność uiszczenia których spowodowała odrzucenie skargi kasacyjnej. Dlatego też pozwany wniósł o skontrolowanie w trybie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. prawidłowości oddalenia jego wniosku o zwolnienie od kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym już stanowiskiem Sądu Najwyższego, w sytuacji kiedy odrzucenie skargi kasacyjnej nastąpiło z powodu nieuiszczenia należnej od niej opłaty po negatywnym rozpatrzeniu przez Sąd II instancji wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych, dopuszczalne jest - przy rozpoznawaniu zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi - poddanie kontroli na wniosek strony niezaskarżalnego odrębnie postanowienia odmawiającego przyznania tej stronie zwolnienia (tak np. w postanowieniach Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2003 r., III CZ 71/04, Lex nr 137559; z dnia 14 października 2005 r., III CZ 77/05, z dnia 14 grudnia 2005 r., IV CZ 101/05; czy też z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 24/06, nie publ.).

W rozpatrywanej sprawie pozwany już wcześniej ubiegał się o zwolnienie od kosztów sądowych i uzyskał takie zwolnienie w zakresie wpisu od apelacji złożonej w marcu 2003 r. W momencie zgłaszania aktualnego wniosku sytuacja pozwanego uległa poprawie. Jego starszy syn studiuje, jednocześnie pracując za 1.800 zł miesięcznie brutto, co podważa zasadność twierdzeń pozwanego o potrzebie

łożenia na to dziecko. Pozwany mieszka z konkubiną (zarabiającą 450 zł miesięcznie) i łącznie z nią ponosi wydatki na drugiego syna, wynoszące 500 zł na miesiąc. Koszty utrzymania mieszkania zamykają się kwotą 850 zł miesięcznie, lecz powinny w nich partycypować trzy zarobkujące osoby, pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym. Pozwany od jesieni 2002 r. pracuje w tej samej firmie ze stabilnym zarobkiem 4.000 zł brutto. W tej sytuacji przez okres czterech lat, jaki upłynął od czasu złożenia poprzedniego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, był w stanie zgromadzić środki na ewentualne opłaty związane z prowadzeniem procesu. Jeśli zaś tego nie uczynił, to stabilna sytuacja życiowa umożliwia mu skorzystanie z kredytu, jako źródła pozyskania funduszy na poniesienie opłaty od skargi. Opłata ta jest wprawdzie dość wysoka (33.278 zł) lecz nie przekracza możliwości finansowych pozwanego. Dlatego też negatywne rozstrzygnięcie o wniosku pozwanego uznać należy za prawidłowe. Sąd Apelacyjny należycie bowiem zastosował art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i nie naruszył pozostałych wskazanych przez skarżącego przepisów tej ustawy, do stosowania których nie było podstaw, skoro oświadczenie pozwanego dotyczące jego sytuacji materialnej i życiowej, w zestawieniu z informacjami udzielonymi przez niego na ten temat już wcześniej w toku postępowania, było wystarczające.

Konsekwencją stwierdzenia niewadliwości postanowienia o odmowie zwolnienia pozwanego od kosztów sądowych jest konieczność oddalenia jego zażalenia na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. Skoro bowiem pozwany był w stanie uiścić opłatę od skargi kasacyjnej bez uszczerbku koniecznego utrzymania siebie i rodziny, to niewywiązanie się z tego obowiązku uzasadniało odrzucenie przez Sąd Apelacyjny nieopłaconej skargi kasacyjnej zgodnie z dyspozycją art. 398⁶ § 2 k.p.c.